

Përshendetje , dua ta ndaj një shqetësim

Përshendetje , dua ta ndaj një shqetësim me ju para 3 muajsh humba vëllaun tim të vetem dhe gjat asaj kohe pata shumë nevojë për zgjatjen e dorës si të shoqëris ashtu edhe nga vet i dashuri im në të cilin kisha shumë shpresa se nëse shoqëria s'është gjithsesi ai do ishte duke më mbështetur në çdo aspekt si atë fizik dhe psikologjik ...

Duke e ditur se koha e fështir po vazhdon edhe pa të po ndihem shumë e pavler sepse ky ishte i pari që kisha një lidhje kurr më parë se shifja veten në krahun e një mashkulli sepse kisha provuar dashurin dhe kështu kur pash që spo më ndihmonte vendosa që të largohesha nga ai shkuan një muaj e ndjeja veten më të lehtësuar si në aspektin e daljes qëndrimit me shoqëri mirpo dëshira dhe mungesa në zemer ishte gjithmon me vete dhe se ajo buzqeshje fallco më m'jaftonte gjithmon

Një ditë edhe ai u kthye si gjithqka pasi tjetër bëri vone mirpo sado që u mendoja që mos të bëja prap në gënjeshtër e tij ndodhi dhe unë prap ja fala shkuan një muaj të cilat me të vertetë më bënë që të besoja që ai më kishte i njëjti dhe se me të vertetë interesohet dhe jo si atëherë tja dinte vetem për interesat e tij por s'është gjat dhe kur ai kërkon diçka shumë të madhe që unë smund tja dhuroja iku si gjithmon gjë që unë e quaj se dashuria ime e vetme për të s'jaftonte pa më dashur edhe ai tashmë kam humbur edhe motivin për të mësuar gjë që jam shumë e vetëdijshme që më duhet shumë por saher dua të mesoj qaj dhe perfundoj e mbuluar me batanije dhe me jastëk të qullur ,Jam bërë dhe shumë agresivë nervozohem shpejt dhe se urrej gjinin mashkullore dhe e vetëdijshme se e tera jam gabim por skam më motiv e as forcë të përmasoj ndonjë gjë ndoshe keni ndonjë këshill për meshkujt për këtë rast dhe diçka për të shtuar motivin ju lutem më ndihmoni sepse harrova ta them se kam mungesë të shoqëris sepse sa herë ju duhem atyre gjithmon më kërkojnë por kur unë dua diçka ata zhduken

Më falni për shqetësimin ...❤